

I forbindelse med en anden klage fandt udvalget anledning til at påtale, at der på afstemningsstedet ikke var sket opslag ifølge folketingsvalglovens § 99, stk. 2, som omhandler folkeafstemninger, og hvorefter der ved opslag i stemmerummet skal gives vejledning om, at vælgere, der stemmer for henholdsvis imod loven, sætter kryds ved ordet ja henholdsvis nej på stemmesedlen.

Et mindretal i udvalget (EL) tilføjede bl.a., at forløbet omkring afstemningen om tronfølge-loven understregede det besynderlige i, at forløbet af en folkeafstemning ikke skal godkendes af Folketinget. Mindretallet foreslog en ændring af valgloven, så forløbet af folkeafstemninger godkendes af Folketinget, således som det sker ved folketingsvalg, og ikke af det ansvarlige ministerium selv.

UB 9

Beretning om en udtalelse om de juridiske konsekvenser af ophævelse af straffelovens blasfemibestemmelse.

Afgivet af Retsudvalget

26-03-09 Tillæg B 961

Resumé: Beretningen blev afgivet på baggrund af udvalgets behandling af lovforslag nr. L 90 (folketingsåret 2007-08, 2. samling) om ophævelse af straffelovens blasfemibestemmelse, som dog bortfaldt ved dette folketingsårs udløb.

Udvalget opfordrede justitsministeren til at anmode Straffelovrådet om, så snart rådets planlagte arbejdsprogram muliggjorde det, at afgive en udtalelse om de juridiske konsekvenser af en ophævelse af straffelovens § 140 (blasfemiparagraffen).

Udvalget opfordrede justitsministeren til, når Straffelovrådets udtalelse forelå, at sende udtalelsen i en bred høring og efterfølgende tilsende udvalget høringssvarene og et høringsnotat.

Et mindretal i udvalget (DF) bemærkede endvidere, at DF var tilhænger af, at straffelovens § 140 – den såkaldte blasfemiparagraf fra 1866 – blev ophævet, da DF skønnede, at denne indskrænkning af ytringsfriheden ikke mere tjente noget legitimt formål.

Et andet mindretal i udvalget (Simon Emil Ammitzbøll (UFG)) bemærkede endvidere, at han principielt var modstander af straffelovens § 140. Mindretal skulle beskyttes gennem straffelovens § 266 b, men det måtte være mennesker,

der skulle beskyttes, og ikke troslærdommen i sig selv.

UB 10

Beretning om regeringens oplysninger til Folketinget.

Afgivet af Udvalget for Forretningsordenen 18-09-09.

EFT

Resumé: Baggrunden for beretningen var udvalgets behandling af et brev fra Sundhedsudvalget af 25. maj 2009 til Folketingets formand, hvori et flertal i Sundhedsudvalget (S, SF, RV, EL og Pia Christmas-Møller (UFG)) udtrykte utilfredshed med, at sundhedsministeren tilbageholdt et ministerielt udredningsarbejde om de såkaldte DRG-takster (der bl.a. bruges til beregning af det offentlige betaling for patientbehandling på private sygehuse under det udvidede frie sygehusvalg). Et mindretal i Sundhedsudvalget (V, DF og KF) kunne ikke støtte indholdet af brevet og henviste til, at Sundhedsudvalgets formand på et samråd den 13. maj 2009 konkluderede, at udvalget ville få oversendt udredningen om DRG-takster i januar 2010.

Udvalget for Forretningsordenen havde ikke fundet grundlag for at tage stilling til forløbet i den konkrete sag, men fandt anledning til at behandle det principielle spørgsmål om regeringens oplysninger til Folketinget.

Udvalget bemærkede i sin konklusion, at der såvel under den siddende som under tidligere regeringer havde været klaget til Folketingets Præsidium over ministerbesvarelser, men at det løbende havde været Præsidiets og udvalgets holdning ikke at gå ind i en konkret vurdering af ministrenes besvarelser. Det ansås for at være et politisk spørgsmål, som måtte forfølges politisk i de tilfælde, hvor folketingsmedlemmerne fandt besvarelser utilfredsstillende.

Udvalget havde forståelse for, at fortrolighedshensyn i visse sager betød, at en minister ikke kunne give Folketinget, herunder et folketingsudvalg, visse oplysninger om en sag. Det kunne f.eks. gælde, hvor aktuelle eller kommende forhandlinger talte imod at give Folketinget visse oplysninger. Udvalget var imidlertid af den principielle opfattelse, at man – for at den politiske debat kunne foregå på et så oplyst og kvalificeret grundlag som muligt – burde sikre lige adgang til væsentlige faktuelle oplysninger om aktuelle emner, ikke mindst, hvis sådanne oplys-